

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/2841-2/2015	
Érkezett: 2015 NOV 03.	
Peldány: 1	K. Zoltan
Melléklet: 3 + mlu dt.	→

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

Ügyszám: IV/2841-1/2015.

Kárszámunk: 08/04517/15 (kérjük mindig megadni)

Tárgy: illetmény változással kapcsolatos alkotmányjogi panasz

Ügyintéző: dr. Vágány Tamás (telefon: 06-1-486-3600; fax: 06-1-486-3598;
e-mail: vagany.tamas@das.hu)

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tisztelt Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr!

Ügyfelünk, [REDACTED] (cím: [REDACTED]) korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként eljárva a Tisztelt Alkotmánybíróság 2015. szeptember 24. napján keltezett, Társaságunk által 2015. szeptember 30. napján átvett hiánypótlási felhívásának megfelelően, törvényes határidőn belül az alábbi

hiánypótlást

terjesztjük elő:

Előadni kívánjuk, hogy a T. Alkotmánybíróság hatáskörét az **Abtv. 26. § (2) bek. a) pontjára** alapítjuk. Álláspontunk szerint az alaptörvény-ellenesnek vélt az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény által módosított, a járások kialakításáról, valamint egyes ezzel

f.

összefüggő törvények módosításáról szóló 2012. XCIII. törvény vonatkozásában az alaptörvény-ellenes jogszabály közvetlen hatályosulása folytán következett be a jogsérelem.

A hivatkozott jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítása, valamint megsemmisítése érdekében az alábbi részletes alapjogi érvelésünket terjesztjük elő:

Álláspontunk szerint a kifogásolt jogszabály súlyosan sérti az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság és jogbiztonság alkotmányos alaptételét. Ezzel összefüggésben hivatkozunk a **T. Alkotmánybíróság 45/2012 (XII.29) AB határozatára**, amely egyértelműen kimondja, hogy „az alkotmányos legalitásnak nemcsak eljárásjogi, formai, közjogi érvényességi, de tartalmi követelményei is vannak. A demokratikus jogállam alkotmányossági kritériumai, egyben nemzetközi egyezményekbe foglalt, a demokratikus jogállami közösségek által elismert és elfogadott alkotmányos értékek, alapelvek és alapvető demokratikus szabadságjogok, illetve az ezekkel részben egybeeső úgynevezett *ius cogens*. Az alkotmányok tartalmi és eljárási mércéi és követelményei demokratikus jogállamban állandóak. A tartalmi és eljárási alkotmányos követelmények nem lehetnek alacsonyabbak az Alaptörvény időszakában, mint az Alkotmány(törvény) időszakában voltak. Az alkotmányos jogállam követelményei továbbra is és folyamatosan érvényesülő követelmények a jelenben és programok a jövőre nézve. Az alkotmányos jogállam konstans értékek, elvek és garanciák rendszere. **Az alkotmányos jogállamban egyszer már elfogadott értékek, elvek, garanciák, követelmények szintjei nem csökkenhetnek, és azok érvényesülésének a megkövetelése sem veszíthet szigorából.**” Álláspontunk szerint tekintettel arra, hogy a kérelmező Ügyfelünk vonatkozásában, az őt megillető bruttó 289.000 Ft összegű illetmény vonatkozásában egy általa már szerzett jogot csökkentettek a Jtv. 7.§ (5) bekezdésével, ezáltal súlyosan megsértették a jogállamiság követelményét. Továbbá hivatkozunk a 11/1992. (III.5.) AB határozatra, mely meghatározza, hogy a jogállam elvének szerves részét képezi a jogbiztonság követelménye, amelynek érvényesülése során **nem hagyható figyelmen kívül a bizalomvédelem, vagyis a szerzett jogok védelmének biztosítása: „A jogállam alapvető eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság - többek között - megköveteli a megszerzett jogok védelmét, a teljesedésbe ment, vagy egyébként véglegesen lezárt jogviszonyok érintetlenül hagyását, illetve a múltban keletkezett, tartós jogviszonyok megváltoztathatóságának alkotmányos szabályokkal való korlátozását.**” A szerzett jogok védelme ugyan valóban nem jelent abszolút védelmet, mivel szűk körben korlátozható. **Álláspontunk szerint jelen esetben a szerzett jog korlátozhatósága elfogadhatóságának megítéléséhez a T. Alkotmánybíróság teljes bírósági gyakorlatát átható szükségességi-arányossági teszt alkalmazása szükséges, amelynek keretében vizsgálatot igényel,**

hogy milyen más alkotmányos alapjog, vagy érték védelme céljából volt szükséges jelen esetben a tulajdonjog korlátozása, hiszen az nem vitatható, hogy az államnak jogában áll a központi költségvetés szabad meghatározása, elemei közötti szabad átcsoportosítás, azonban felvetődik a kérdés, hogy szükséges-e pont a közszférában dolgozó állami alkalmazottak megélhetését annak végrehajtása során ilyen mértékű kockázatnak kitenni. Továbbá a szükségesség vizsgálata mellett az arányosság vizsgálata során álláspontunk szerint felmerül kérdésként, hogy az állam által alkalmazott költségcsökkentő eszköz milyen célt szolgált, alkalmas volt-e a cél elérésére, valamint, hogy az arányos volt-e az okozott jogsérelemmel. **Ezzel kapcsolatban természetesen a jogalkotó által alkalmazott jogkorlátozó intézkedés szükségességét maximálisan vitatjuk, az arányosságot illetően pedig határozott álláspontunk, hogy nem tekinthető elfogadhatónak az, hogy egy kormánytisztviselő havi illetményét egyik hónapról a másikra radikálisan, bruttó 102.000 Ft-tal csökkentik.**

A fentiek mellett véleményünk szerint a hivatkozott jogszabályi rendelkezés **sérti az Alaptörvény II. cikkét is.** Az alkotmánybíróági gyakorlat meghatározta az emberi méltóság jogilag meghatározható tartalmi elmeit, önrendelkezési/rendelkezési jog, önazonossághoz/személyi integritáshoz való jog, magánszférához, személyiség szabad kibontakozásához való jog) és ezekhez a tartalmi elemekhez kapcsolat hozzá a konkrét, egyedi személyiségi jogokat. Az Alkotmánybíróóság értelmezése szerint minden alapjog tartalmában benne van az ember nembeli lényegének immanens tartozéka, a méltóság, mely az élethez való joggal együtt jelent az egyén számára korlátozhatatlan alapjogot (23/1990. (X. 31.) AB határozat).

Álláspontunk szerint a hivatkozott jogszabályi rendelkezés súlyosan sérti kérelmező méltóságát, azzal, hogy a magánszférához való jogát korlátozza az illetménycsökkentéssel. Mindez szoros összefüggésben áll az **Alaptörvény XIII. cikkelyével, melynek rendelkezését véleményünk szerint szintén sérti a kifogásolt jogszabály,** mivel az illetmény ilyen jelentős mértékű önkényes csökkentése, a tulajdonjog aránytalan mértékű, túlzott korlátozását jelenti. Különös tekintettel arra, hogy rendkívül méltánytalan helyzetet idéz elő az, hogy egy jogszabályi rendelkezéssel egyik hónapról a másik hónapra olyan jelentős mértékben csökkentik egy állampolgár havi illetményét, mint Ügyfelünk konkrét esetében, veszélyeztetve ezáltal saját, és családja megélhetését. **Ezzel összefüggésben hivatkozunk továbbá a 43/1995. (VI. 30.) AB határozatra, melyben a T. Testület megállapította, hogy a már megszerzett szolgáltatás pedig még inkább védendő. Éppen ezért a rövid és meghatározott időre szóló szolgáltatások idő előtti megszüntetése a jogbiztonságot jelentő szerzett jogokat sérti meg, ezért alkotmányellenes.** A konkrét esetben a gazdasági stabilizációt

szolgáló egyes törvénymódosításokról szóló 1995. évi XLVIII. törvényben (a továbbiakban: Gst.) megfogalmazott intézkedéseket olyan jelentős változásnak minősítette, amely a családok, gyermekek létére, megélhetésére és taníttatására kiható szerzett jogokat, várományokat érint, s a család további egzisztenciális döntéseire van kihatással. Ezért e szolgáltatásokat és a hozzájuk fűződő várományokat nem lehet sem alkotmányosan megfelelő indok nélkül, sem egyik napról a másikra megváltoztatni. Álláspontunk szerint ezen döntés tartalmát analóg módon alkalmazni lehet kérelmező Ügyfelünk esetében, ugyan esetében nem szociális juttatásokról, van szó, hanem a munkája ellenértékét képező illetményről, azonban annak a törvény erejénél fogva történő jelentős mértékű csökkentése, csakúgy, mint egy szociális juttatás megvonása, vagy korlátozása, alapvetően befolyásolja egy család megélhetését, megsértve ezáltal az egyén tulajdonhoz való jogát, valamint a jogállamiságból eredő jogbiztonsághoz fűződő jogot.

Mindemellett álláspontunk szerint kifogásolható és rendkívül méltánytalan az, hogy az általunk alkotmány-ellenesnek vélt jogszabály valamennyi kormánytisztviselőre, a már fennálló jogviszonyokra is kiterjesztette a hátrányos rendelkezést, mellyel csökkentette a havi illetmények összegét, **ezáltal jelentős mértékben korlátozta az államigazgatásban több éve dolgozó kormánytisztviselők választási lehetőségét, hiszen ez egy komplett, az állam által kiszámíthatónak ígért életpálya modell, amelyet a kormánytisztviselők alapvetően egész életükre választanak, ennek megfelelően képezik magukat, és ez határozza meg életüket.** Ennek következtében függetlenül attól, hogy nem értenek egyet a törvény általi illetményváltoztatással, gyakorlatilag nincs választási lehetőségük áttérni például a versenyszférába. Továbbá álláspontunk szerint a kiszámíthatósággal teljes mértékben ellentétes az, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezést 2015. március 3. napján fogadták el és 2015. május 1. napjától már hatályba is léptették azt. Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a társadalom jelentős részét érintő egyének életét radikálisan megváltoztató jogszabályi rendelkezést ilyen rövid idő alatt rendeljenek el alkalmazni, hiszen ez teljes mértékben megakadályozza az érintettek felkészülését a számukra kedvezőtlen rendelkezések bevezetésére.

Az említettek mellett panaszunk részeként hivatkozni kívánunk Áder János köztársasági elnök által megjelölt problémára is, miszerint **aggályosnak tekinthető az, hogy egy ilyen társadalmi jelentőséggel bíró kérdésben a jogalkotó a működő társadalmi és érdekképviselői szervezetek, országos köztestületek megkérdezése nélkül döntött, annak ellenére, hogy mind a 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) Jat. 19. § (1) és (3) bekezdése, valamint a Kormány ügyrendjéről szóló 1144/2010. (VII.7.) Korm. határozat 23. pontja a társadalmi szervezetekkel való kötelező érdekegyeztetést előírja.** Álláspontunk szerint ez olyan súlyos jogalkotói

mulasztásnak minősül, amely már önmagában véve megkérdőjelezi a kifogásolt jogszabály létjogosultságát. Ezzel összefüggésben hivatkozunk továbbá a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet ILO 151. számú egyezményének 7. cikkelyére, amely előírja, hogy **elő kell segíteni a közszolgálati munkavállalókat képviselő szakszervezetek részvételét a közszolgálati alkalmazottak munkafeltételeinek meghatározásában.** E cikkely nem írja elő kifejezetten a kollektív tárgyalásoknak és a kollektív szerződések megkötésének lehetővé tételét, hanem kizárólag annak biztosítását teszi a részes államok kötelezettségévé, hogy a közszolgálati szakszervezetekkel a hatóságok megtárgyalják a köztisztviselők munkafeltételeit, és hogy e feltételek kialakításában valamilyen módon a közszolgálati szakszervezetek részt vegyenek.

Felsorolt érveink mellett hivatkozni kívánunk az **Európai Szociális Kartára**, amelyet a hazai jogi szabályozás is kötelező érvényű előírásként fogadott el és az 1999. évi C. törvénnyel ratifikált. A hivatkozott egyezmény alapvető elvei között az I. részben előírja, hogy **„Minden dolgozónak joga van a maga és családja számára tisztességes életszínvonalat biztosító méltányos díjazáshoz.”**, valamint a II. rész 4. cikkelyére, amely akként rendelkezik, hogy a méltányos díjazáshoz való jog tényleges gyakorlásának biztosítására a Szerződő Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy elismerik a dolgozók azon jogát, hogy olyan díjazásban részesüljenek, amely mind a dolgozóknak, mind pedig családjuknak tisztességes életszínvonalat biztosít. Véleményünk szerint elfogadhatatlan az, hogy pont maga az állam nevében eljáró jogalkotó az, aki a törvényhozás során figyelmen kívül hagyja, sőt megszegi a vállalt európai jogi kötelezettséget, azzal, hogy ilyen méltánytalan helyzetbe hozza alkalmazottait.

A fentiek alapján ismételten kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi XXXII. törvény által módosított, a járások kialakításáról, valamint egyes ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló 2012. XCIII. törvény alaptörvény-ellenességét, szíveskedjen megállapítani, valamint szíveskedjen azt megsemmisíteni.

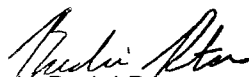
Tekintettel arra, hogy a bíróság csak a hatályos jogszabályok alapján hozhat ítéletet, az ügygel kapcsolatban bírósági peres eljárás kezdeményezésére nem került sor. Nyilatkozunk továbbá, hogy ennek következtében sem a Kúria előtt nem kezdeményeztünk felülvizsgálati eljárást, sem perújításra nem került sor.

Jelen beadványunkkal egyidejűleg melléletként csatoljuk Ügyfelünk személyes adatainak nyilvánosságra hozatala vonatkozásával kapcsolatos nyilatkozatát, valamint egy eredeti meghatalmazást. Előadni kívánom, hogy ügyvédi meghatalmazást nem tudunk csatolni, tekintettel arra, hogy képviseleti jogosultságunk a Pp. 67. § (1) bek. j.) pontján, valamint a 2003. évi LX. törvény 103. § (10) bekezdésén és a törvény 1. számú melléklet A) rész 17. pontján alapul. Melléletként csatoljuk a jogtanácsosi igazolványt, valamint a biztosítási jogviszony fennállását igazoló jogvédelmi biztosítási kötvényt.

Panaszindítványunk pozitív irányú elbírálásának reményében várjuk szíves válaszukat.

Budapest, 2015.10.30.

Tisztelettel:

dr. Budai Péter

Jogi igazgató

dr. Vágány Tamás

Jogtanácsos

D.A.S. Jogvédelmi Biztosító Zrt.

1082 Budapest, Futó utca 47-53. VI. em.

tel: 36 1-486-36-00 fax:36-1-486-36-01

Adószám: 12761018-2-44

D.A.S. Jogvédelmi Biztosító Zrt.
1082 Budapest, Futó utca 47-53. VI. em.

Adószám: 12761018-2-44

3.